

MYLO FREEMAN

Rembrandt en *Lucia*

RUBINSTEIN

Hoelang zit Lucia hier nu al op dit stoepje te wachten?
Ze heeft al zo vaak op de deur geklopt, maar niemand doet open.
Lucia heeft een belangrijke vraag voor de beroemde schilder die hier woont.
Met een diepe zucht klopt ze nog een paar keer op de deur, zó hard dat haar
knokkels er zeer van doen.

Tot haar verbazing verschijnt er opeens een slaperig hoofd in de deuropening.

‘Wat is er?’ vraagt de jongen.

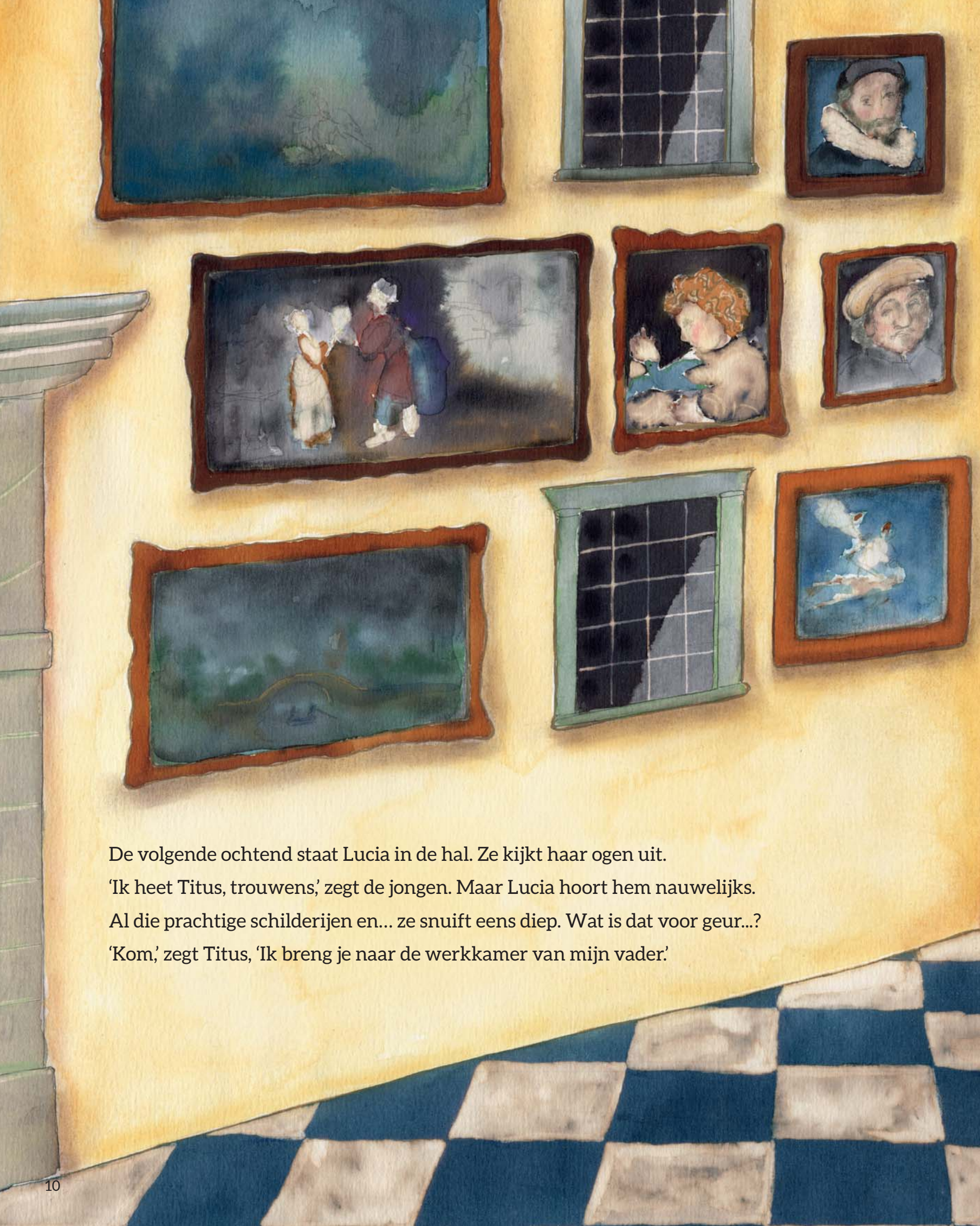
‘Ik ben Lucia en ik wil iets vragen aan Rum... eh, Rembrandt,’ stamelt ze.

‘Ik wil een portret van mijn vader laten maken en ik heb ervoor gespaard, kijk maar!’

Lucia houdt haar hand op met daarin een glanzend stuivertje.

‘Kom morgen maar terug,’ mompelt de jongen, ‘mijn vader heeft het nu veel te druk.’

De volgende ochtend staat Lucia in de hal. Ze kijkt haar ogen uit.
'Ik heet Titus, trouwens,' zegt de jongen. Maar Lucia hoort hem nauwelijks.
Al die prachtige schilderijen en... ze snuift eens diep. Wat is dat voor geur...?
'Kom,' zegt Titus, 'Ik breng je naar de werkkamer van mijn vader.'

Lucia loopt achter Titus aan de trap op. De bijzondere geur wordt alsmaar sterker en als ze het atelier van Rembrandt binnenstapt snapt ze het meteen. Het is de geur van olieverf!

